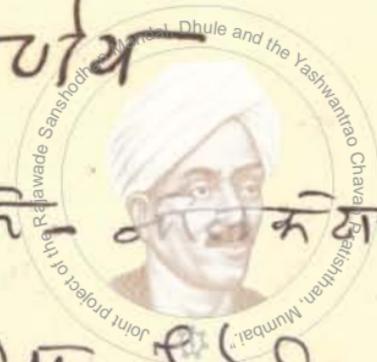

क.सं. ८२
८३१

धर्मशास्त्र स्मृति

परशुनिर्णय
संस्कार पद्धति
३२८ स्मृ. ९७

नं. २६

ननुसहकुलावलपरिसरपुविप्रसरकुलालेखनमात्रवृत्तयोधोत्रशिखास्त्रशालिनः पभ्रनामानः किंजात
यः किंक्षत्रजातयः किंवावैश्यजातयः किंवावैश्यजातीयाः उतशूद्रजातीयास्तस्मात्वा आहोस्वित्संकरजाती
याः कायस्था इति ॥ ॥ अत्रकेचित्तारकास्त्वैवमाहः ॥ ॥ एतेक्षत्रियकायस्था इति । तथाहि । त्रिविधाः कायस्थाः
वित्रगुप्तवांद्रसेनसंकरभेदात् ॥ तत्रवित्रगुप्तोसन्निरतिहितापात्रेसृष्टिरवंडे । सृष्ट्यादौसदसकर्मज्ञप्रये प्रा
णिनांविधिः ॥ क्षणंध्यानेस्थितस्तस्यसर्वकायाद्विनिर्गतः । दिव्यरूपः पुमानहस्तेमणीपार्श्वलेखनी ॥ वित्रगुप्तइति
ख्यातोधर्मराजसमीपगः ॥ प्राणिनांसदसकर्मलेखायसदियोजितः ॥ ब्रह्मणातींद्रियज्ञानोदेवानांयज्ञभुक्तसवै
भोजनादौसदात्तस्मा आहुतिर्दृश्यतेद्विजैः ॥ ब्रह्मकायाद्रवायस्मात्कायस्थाजातिरुच्यते ॥ नानागोत्राश्चतदंश्याः
कायस्थाभुविसंतिवैद्वितित्यावांद्रसेनोसृष्टिः स्कांदेरेणुकामाहात्म्येभिहिता ॥ एवंहत्तार्जनरामः संधाय
त्रिशितानुशरान् ॥ अन्वाधावत्सतानुहंतुंसर्वानेवातुरान्त्वपान् ॥ केचिद्गनमाश्रित्यपातालतलमाविश

(2)

३॥ सगर्भं वंद्रसेनस्य भार्या दाल्भ्याश्च मंत्रयौ ॥ ततो रामसमायातो दाल्भ्याश्च मनुजं ॥ इजितो मुनिनारामो ह्यर्घ्य
 पाद्यासनादिभिः ॥ ददौ मध्याह्नसमये तस्मै भोजनमादरात् ॥ रामस्तथा च यामास हृदि स्थं स्वमनोरथं ॥ याचयामास
 रामाच्च कामं दाल्भ्यो महा मुनिः ॥ ततो द्वौ परमप्रीतो भोजनं कतुर्मुदा ॥ भोजनानंतरं दाल्भ्यः पप्रच्छ भार्गवं प्रति ॥
 यत्तया प्रार्थितं देवतत्त्वं शंसि त्तु महसि ॥ ॥ राम उवाच ॥ ॥ तवाश्रमे महाभाग सगर्भास्त्री समागता ॥ वंद्रसेनस्य राज
 र्षेः क्षत्रियस्य महात्मनः ॥ तन्मे त्वं प्रार्थितं देहि हिं स्वयं मे यामुने ॥ ततो दाल्भ्यः प्रत्यवाच ददामि तव वांछितं ॥
 यन्मया प्रार्थितं देवतन्मे त्वं दातु महसि ॥ ततः स्त्रियं समाह्वयं वंद्रसेनस्य वै मुनिः ॥ रामाय प्रददौ भीतां रामः प्री
 तमना अभूत् ॥ ॥ राम उवाच ॥ ॥ यत्तया प्रार्थितं वसुधाजनावसरे पुरा ॥ तन्मे त्वं समहोभाग ददामि तव वांछि
 तं ॥ ॥ दाल्भ्य उवाच ॥ ॥ स्त्री गर्भस्थममुं बालं तं मे त्वं दातु महसि ॥ ततो रामो ब्रवीद् दाल्भ्यं यदर्थमहभागतः ॥ क्ष
 त्रियांतकरश्चाहं तं त्वं यावितवानसि ॥ प्रार्थितो यं त्वया विप्रकोयस्थो गर्भ उत्तमः ॥ तस्मात्कायस्थ इत्यारब्धा भवि

राम

(20)

पुतिशिशोः शुभं ॥ एवं रामो महाबाहुर्हितानं गर्भमुत्तमं ॥ निर्जगामाश्रमात्तस्मात्क्षत्रियांतकरः प्रभुः ॥ कायस्थे
षउत्तमः क्षत्रियांक्षत्रियान्ततः ॥ रामाक्षयासदालभ्येनक्षत्रधर्माद्बहिष्कृतः ॥ दत्तः कायस्थधर्मोस्मेवित्रगुघस्य
यः स्मृतः ॥ तद्भेत्तजाश्वकायस्थानानागोत्रास्ततोभवत् ॥ दालभ्योपदेशतस्तेवैधर्मिष्ठासत्यवादिनः ॥ सदावा
रपरान्तिरताहरिहरार्चने ॥ देवविप्रपितॄणां वैश्रित्थिनां च वृजकोहृति ॥ एवं संकरकायस्थोत्पत्तिः विश्वंभरवास्त
शास्त्रे उक्ता ॥ माहिष्यवनितासूनुं वैदेहाद्यं प्रसूयते ॥ स कायस्थ इति प्रोक्तस्तस्य कर्म विधीयते ॥ लिपिनां देशजाता
नां लेखनं स समाचरेत् ॥ गणकतं विचित्रं च बीजपत्रं विभेदतः ॥ अधमः शूद्रजातिभ्यः पंच संस्कारवानसौ ॥
वातुर्वर्ण्यस्य सेवां हिलिपिलेखनशोधनं ॥ व्यवसायः शिल्पिकर्मतज्जीवनमुदाहृतं ॥ शिखायज्ञोपवीतं च व
स्त्रमारक्तमंभसां ॥ स्पर्शनं देवतानां च कायस्थाद्यो विवर्जयेत् ॥ इति ॥ एतेषु त्रिविधकायस्थेषु एते चंद्रसेनका
यस्थाः क्षत्रियकायस्था इति ॥ तदसत् ॥ प्रमाणाभावात् ॥ तथा हि ॥ एतेषां चंद्रसेनकायस्थत्वे किं प्रमाणं ॥ न

(3)

तावदनादिपरंपरयापरभूसमाख्यावत्त्वांद्द्रसेनकायस्थाइतिसमाख्यास्ति॥ नापिपरभूसंज्ञकाश्चांद्द्रसेनकाय
स्थाइत्यर्थकं वचनं श्रूयते। किं वयद्येते वांद्द्रसेनकायस्थाभवे फस्तर्हिते नाना गोत्राः काश्यपगोत्रावाहर्वपरंपर
यैव भवेद्युग। यतस्तेषां चित्रगुप्तकायस्थधर्मादालभ्येन दनालोचकाश्यपगोत्रानानागोत्रावाउक्ताः॥ नानागो
त्रास्ततो भवन्निति वचनात्॥ नयेते नानागोत्रानवाकाश्यपगोत्राः श्रूयते॥ अपितु सर्वे पिदालभ्यगोत्राः तस्मादे
तेन वांद्द्रसेनकायस्था भवितुमर्हति॥ अतएव न चित्रगुप्तकायस्था अप्येते। चित्रगुप्तकायस्थानां॥ नानागोत्राश्च
तद्दृश्याः कायस्थाभुविसंतिवै इति वचना नानागोत्रा तस्य सिद्धत्वात्॥ एतेषां वदालभ्येकगोत्रत्वात्। किंचैते
यदि क्षत्रिया भवे फस्तर्हि मनुगोत्राः पुरोहितगोत्रावाभे न निम्नकुलमुख्यगोत्रावाभवे फः॥ यतः सर्वक्ष
त्रियाणां मानवे ल पौरुखसेति शार्चियप्रवरं मनुगोत्रमुक्तं हिरण्यकेशि सूत्रे॥ पुरोहि साद्राज न्यविशां
द्रसाश्वलायन सूत्रे पुरोहितगोत्रमुक्तं॥ नयेते तद्गोत्रा भवन्ति तस्मान्न क्षत्रियाः। अपिचैते न क्षत्रियाः ते

३२

राम

(१)

नानागोत्रत्वं पुरोहितगोत्रत्वं वा आसात्तदधुना कलिकाळवशाद्देशोपप्लुवादिब्रह्मभूमिति ॥ युक्तियुक्तत्वाभावात् ॥
कथमयुक्तत्वमिति वेदिच्छं । यद्येते उत्सन्नानागोत्राभवे कश्चेद्दाल्भ्यगोत्रत्वमप्युच्छिद्येत ॥ किं वयमस्मद्गोत्रं
न जानीमः इत्येव वदे कर्न पुनर्दाल्भ्यगोत्रावयमिति वदे पूर्वदतिवत्तथा तस्मादयुक्ते मुत्सन्नानागोत्रत्वमिति किंच
वित्रगुप्तकायस्थानानागोत्रत्वं वा इत्येनकायस्थानं नानागोत्रत्वं भवेत्तदेवन भवति तथा हि पात्रे स्थिरं वडे ॥
वित्रगुप्तकायस्थोत्तरभिहितात्तत्रैव क्विदेषां कश्चिन्नानागोत्रता श्रूयते क्वचिन्नानागोत्रता तदेतदुभयं परस्पर
रविरुद्धं एकस्मिन्पुरुषोत्तरेव भागे कश्चितो सत्तिकां नानागोत्रताया नानागोत्रतायाश्च युगपदसंभवे
न विरोधात् ॥ किंच नानागोत्रत्वं वित्रगुप्तकायस्थानां कथं घटेत् । यतश्चित्रगुप्तः ब्रह्मण उत्सन्न एकः तस्य नानागो
त्रत्वं न युक्तं ॥ तद्वद्व्यानां तद्वक्तव्यं वेत्तु दपितपितुर्गोत्राभावेन तद्वद्व्यानां भवितुं संभवात् ॥ नवब्रह्मणो गो
त्राभावे पितृज्जान्योद्भवानामवत्सरादीनामिवैषामपि गोत्रसत्त्वे कानुपपत्तिरिति वाच्यं । अवत्सरादीनां सागस्य

स ३

३३

राम

३३

(6A)

सप्तर्षिन्यतमसंततित्वेन गोत्रवत्त्वे व्येषं ऋषिसंततित्वाभावेन वैषम्यात् । न च देवरातवदव्यस्याप्यन्यगोत्रतास्तां काहानि
 रिति वार्थः ॥ तद्दृश्यनिमित्तान्तराश्रवणात् तस्माद्वित्रगुणीयानामेव नानागोत्रत्वमनुपपन्नं ॥ किंच वित्रगुणोसजावे
 वैवित्रप्रतिपत्तितथाहि । कविर्द्वीप्रपुलस्तसंवादे ब्रह्मशरीरादुत्सृष्टः सुरापी च पलाशावेति श्रूयते कविश्च यमा
 नुजत्वमात्रं वित्रगुणस्य न कायस्थत्वं कविलक्षणारकपद्यते ॥ त्रैविध्योपक्रमे कालीशरीरात् उपसंहारे कथाप्रस्तावे
 ब्रह्मशरीरादिति किंच ॥ सर्वमिदं दूषणमुक्तं । वित्रस्य न द्रुसंनकायस्थो स्यादिति पादके वाक्यानां पाद्यादिपु
 राणस्थत्वेन प्राप्ताण्यमंगीकृत्य । वेस्ततस्तत्रैतेषां प्रामाण्यं ॥ पाद्यादिपुराणस्थत्वाभावात् ॥ यदि ह्येतां निपो
 राणवशां सिभवे कस्तर्हि बहुदर्शिनः प्रामाणिक्यं धर्मकप्रवर्तकाः स्वस्वनिबंधेषु दिनकरेद्योतादिषु काय
 स्थौत्रिविधां ल्लिखेयुः न लिखन्ति हे माद्रि स्मृतिवद्विकाकारादयः प्रोटप्राचीनाः न लिखन्ति च गोपीनाथभट्टा
 दयो निपुणा नवीना अपि । न दृश्यन्ते वैतानि वशां सिस्कांदेरेणु का माहात्म्यादौ ॥ न वेदानो प्रसिद्धपुराणे षूक्तस्थ
 लेऽदृश्यमानानि प्रामाणिक्ये बहुदृष्टमिनिपुणपंडितैर्धर्मशास्त्राग्निनिविष्टैरलिखितानि परस्परविरुद्ध

न

परि

तथा च कायस्थे विध्य प्रतिपादनं धुरीणातिप्रामाणिकमहा निबंधेषु पलभ्यमानत्वेनातिनिर्मलं न च गागा न ह विहित कायस्थ पदस्युपल
भ्यमानत्वेनातिद्विरिति वाच्या षष्ठि सहस्रात्मकतस्य परिपूरित विविधपदार्थसंग्राहक दिनकरोद्योताख्य ग्रंथे प्यदर्शनात् अतः कायस्थ पदस्युपल

पूर्वापरविसंवादिशुलुब्धाभां धर्ममर्यादोच्छिन्नानासिकसदृशवरितानामाधुनिकानां कतिपयेषु प्रकृतानामेषु प
धृतिप्रायेषु शिष्टैरनादृतेषु सर्वदेशेषु प्रवृत्तसंग्रथेषु लिखितानि विरुधानि अप्रयोगवन्ति वक्त्रांसि प्रामाण्येनांगी
कृत्यने धर्मनिर्णयः कर्तुं भुवि तः सर्वधर्मविभ्रवापत्तेः ॥ यनु एकसत्तिसहस्रोत्तरकक्षसंख्यपत्रपुराणवचःश्चा
त्रधर्माह हिष्ठतइत्यस्मात्श्लोकात् ॥ डिपिलेखं वृत्तिश्चैवैवमभिविष्यतीति अपि च कवित्रिगुप्तकायस्थस्य
प्रतिपादकाग्रथएवविप्रतिपत्तिः ॥ तथाहि ॥ कविस्वयं च शिष्टैरुदेरेण कामाहात्म्ये क्वचित्कांदेरेणु कामाहात्म्ये
क्वचिन्नपाद्ये दशावतारखंडे इत्येवा तत्रोपलभ्यमाने कांदेरेणु कामाहात्म्ये सप्तत्रिंशोऽध्याये क्वचिन्नरणासादृश्यं
क्वचिं क्वचित्सहस्रार्जनवधप्रस्तावे दृश्यते अन्तेव ॥ घातया प्रासनां सर्वान् स्त्रीणां गर्भेषु संस्थितान् इति दृश्य
ते ॥ सगर्भा बंदुसेनस्येत्यादि कुनेव दृश्यते ॥ एवं च विप्रविपानुपपन्नमूलकं नानागोत्रत्वमप्यनुपपन्नमित्येते
षां वैश्यधर्मत्वे मानमिति तत्र तिलुच्छं ॥ तत्र पुराणेषु श्रूयमाणपुराणसंख्या विरुद्धसंख्यतया तस्य क्वचिन्मपु
राणत्वेन प्रामाण्याभावात् ॥ तथाहि ॥ पुराणमाहात्म्यपुराणसंदोहसंख्याकालभेदेन तत्संख्याप्रत्येकं पु

(5)

३४

ध

राम

भारतविहितं ज्ञानमत्र कश्चिदप्यवसेयं ॥ ३

(5A)

रणसंख्यातन्नामानिपुराणमुपपुराणसंख्यातल्लक्षणवसर्वमेतदुक्तं दानहेमाद्रौ नारदाये ॥ वेदाः प्रतिष्ठिता देवैः पु
राणैर्नात्र संशयः ॥ विभेद्यल्पश्रुता द्वे दोषा मयं प्रहरिष्यति ॥ इतिहासपुराणेषु कृतो यं निश्चयः पुरा ॥ यन्नद
ष्टं हि वेदेषु तद्दृष्टं स्मृतिनिःकिल ॥ उभाभ्यां यन्नदृष्टं हेतुपुराणेषु गायत इति ॥ मत्स्यपुराणे ॥ ॥ पुराणधर्मशास्त्रा
णां प्रथमं ब्राह्मणा स्मृतं ॥ अनंतरं वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिर्गताः ॥ पुराणमेकमेवासीदस्मिन्कल्पांतरे न च ॥
त्रिवर्गसाधनं पुण्यं शतकोटिप्रविस्रं ॥ निर्दग्धेषु तत्र ॥ शुवाजिरूपेण वै मया ॥ अंगानि वत्सुरो वेदाः पुराणन्या
यविस्रराः ॥ मामासाधर्मशास्त्राणि परिगृह्यात् ॥ मत्स्यरूपाणि वपुनः कल्पादावुदकार्णवे ॥ अत्रो
षमेतकथितमुदकांतर्गतेषु व ॥ श्रुत्वा जगादेव मुना ॥ अतिवेदांश्चतुर्मुखः ॥ प्रवृत्तिः सर्वशास्त्राणां पुराणा
स्याभवत्ततः ॥ कालेनाग्रहणं दृष्ट्वा पुराणस्य ततो नृप ॥ व्यासरूपमहं कृत्वा संहरामि यगे युगे ॥ वत्सुर्लक्षप्रमा
णेन द्वापरे द्वापरे सदा ॥ तद्दृष्ट्वा दशधा कृत्वा भूर्लोकस्मिन् प्रभाष्यते ॥ अथापि देवलोके तच्छतकोटिप्रविस्रं ॥

(6A)

थोज्ञेयं नारदः यमतः परं ॥ दशमं ब्रह्मैवर्त्तलिंगमेकादशं स्मृतं ॥ भागद्वयेन संयुक्तं ततो वाराहमुत्तमं ॥ संयुक्तम
ष्टमिः स्कंदैः स्कंदैश्चैव न विस्तरं ॥ ततस्त्वामनं कौर्मभागद्वयविराजितं ॥ मात्स्यं गारुडं प्रोक्तं ब्रह्मांडं वततः परं ॥ भा
गद्वयेन कथितं ब्रह्मांडमथ संज्ञितं ॥ खिलान्कथपुराणानि चोक्तानि स्वरिभिः ॥ इदं ब्रह्मपुराणस्य खिलं सौरमुत्त
मं ॥ संहिताद्वयसंयुक्तं पुण्यं शिवकथाश्रयं ॥ आद्यं सनत्कृष्णारोक्तं नारसिंहमतः परं ॥ तृतीयं नारदमुद्दिष्टं कुमारैण तु
भाषितं ॥ वतुर्था शिवधर्मरंज्यसाक्षान्दीशभाषितं ॥ अथ सप्तमं शिवसोक्तमाश्चर्यं नारदोक्तमतः परं ॥ कापिलं मानवं वैवत
थैवोत्तमं सरितं ॥ ब्रह्मांडं वारुणं वायुकाण्डिकाद्वयमेव ॥ अथ अष्टमं महाेश्वरं तथा सांबं सौरं सर्वार्थसंख्यं ॥ पराशरोक्तं प्रवरं
थाभागवताद्वयं ॥ इदं महादशप्रोक्तं पुराणं कौर्मसंज्ञितं ॥ वतुर्था संस्कृतं पुण्यं संहितानां प्रमेदतः ॥ ॥ मात्स्यपुराणं ॥
पात्रे पुराणे वा प्रोक्तानरसिंहोपवर्णना ॥ तथा द्वादशासाहस्रं नासिंहमिहोच्यते ॥ नदीया यत्र माहात्म्यं कार्तिकेयेन व
र्षते ॥ नदीपुराणं तल्लोकैरारव्यातप्रितिकीर्त्तयेत् ॥ यत्र सांबं पुरस्कृत्य भविष्यापिकथापुरा ॥ प्रोच्यते तस्मिन् लोके सां

७)

वमेवमनुव्रता ॥ एवमादिसंज्ञं च तत्रैव परिपश्यते ॥ अष्टादशभ्यस्तु पुराणेषु च दृश्यते ॥ विजानीर्ध्वं द्विजश्रेष्ठा
सदेतेभ्यो विनिर्गतं ॥ पंचांगवसुराणं स्यादश्विनमितरत्सुतं ॥ सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वेत्तो मन्वंतराणिव ॥ वंशानुचरितं
वेतिपुराणं पंचलक्षणं ॥ ब्रह्मविह्वलकं रुद्राणां माहात्म्यं भुवनस्पन ॥ ससंहारं प्रदृश्येत्पुराणं पंचवर्णनं ॥ धर्मश्चार्थश्च
कामश्च मोक्षश्च परिकीर्त्यते ॥ सर्वेषु पुराणेषु तद्विरुद्धेषु यत्कृतं ॥ सात्विकेषु च कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरेः ॥ राजसे
षु च माहात्म्यमधिकं ब्रह्मणो विदुः ॥ नदृश्येत्तस्मात्तत्र प्रसेषु शिवस्य च ॥ संकीर्णेषु सरस्वत्यापितृणां विनिगद्य
ते ॥ तथा ॥ अष्टादशपुराणां निकर्त्ता स सवती सुतः ॥ अतारव्याजमरिवलं च क्रेतदुपलं हितं ॥ लक्षणे केन तस्यो
क्तं वेदार्थपरिबृंहितं ॥ वात्मा किनापि तस्योक्तं रामो पारव्याजमुत्तमं ॥ ब्रह्मणाभिहितं तत्र रातकोठि प्रविस्तरात् ॥
एवं स पादाः पंचैते लक्षास्तेषु प्रकीर्तिताः ॥ ॥ मत्स्यपुराणे ॥ ॥ ऋषयतु ॥ ॥ पुराणसंख्यामावक्ष्यस्वस्तु विस्तरतः
ऋमात् ॥ दानधर्ममत्रोषं वयथावदनुपूर्वशः ॥ ॥ सत् उवाच ॥ ॥ इममेव पुराप्रश्नोदितं पुरुषोत्तमः ॥ यदुवाच

३६

३६

राम

२१

(२५)

सविश्वात्सामुमयस्त्रिबोधत ॥ पुराणानि दशाशेषेव सांप्रतंतदिहोच्यते ॥ नामतस्तानिवक्ष्यामि शृणु ध्व मृषिसत्तमा ॥
ब्रह्मणाभिहितं पूर्वयावन्मात्रं प्रशयये ॥ ब्राह्मेतद्दशासाहस्रपुराणं परिकीर्त्यते ॥ किरिक्वातत्रयोदश्याज्जलधेनुसमन्वि-
तं ॥ वैशारव्यापोर्णमास्यां तु ब्रह्मलोके महीयते ॥ एतदेव यथापद्यमभ्रद्विरण्मयं जगत् ॥ तद्दत्तांतांश्रयं यद्दत्तमि-
त्युच्यते बुधेण ॥ पञ्चतस्रं पंचाशत्सहस्राणि त्रिपञ्चते ॥ तस्युराणं च यो दद्यात्कवर्णकलशान्वितं ॥ ज्येष्ठे मासि ति-
लेयुक्तं सोश्वमेधफलं लभेत् ॥ वाराहकल्पवृत्तान्तमाधिक्यपराशरः ॥ यत्राह धर्मान् विष्णोः सद्यः कर्तव्यं विदुः ॥ ६३
तदाष्टादशयो दद्यात्तद्यतघेनुसमन्वितं ॥ पौर्णमासं दद्यात्तामासंपदं याति वारुणी ॥ त्रयोविंशतिसाहस्रं न सुराणं
विदुर्बुधाः ॥ श्वेतकल्पप्रसंगेन धर्मान्वायुरिहा ब्रवीत् ॥ यत्र तद्वायवीयं स्याद्दाममाहास्यं तु न संसृतं ॥ यतुर्विंश-
त्सहस्राणि पुराणं तदिहोच्यते ॥ श्रावण्यां श्रावणे मासि रुडधेनुसमन्वितं ॥ यो दद्याद्दधिसंयुक्तं ब्राह्मणाय कुटुंबि-
ने ॥ शिवलोके सप्ततात्मा कल्पमेकं वसेन्नरः ॥ यत्राधिक्यं गायत्री वर्ण्यते धर्मविस्तरः ॥ वृत्रांकरवधोपेतं ताद्राग

(४)

॥

न२

वतमुच्यते। लिखितानि च यो दद्याद्देमसिंहसमन्वितं ॥ प्रोक्तमासं प्रौढपर्वा सयाति परमं पदं ॥ अष्टादशसहस्राणि पुराणं
तत्प्रकीर्तितं ॥ यत्राह नारदो धर्मावृहकल्पश्रितां स्विह ॥ पंचविंशसहस्राणि नारदीयं तदुच्यते ॥ तदिदं पंचदश्यां लुयो द
द्याद्देमसंयुतं ॥ उत्तमो सिद्धिमाप्नोति पुनरावृत्तिदुर्लभा ॥ यत्राधिकृत्य शकुनीन् धर्माधर्मविवारणं ॥ पुराणं नवसाहस्रं
मार्कंडेयमिहोच्यते ॥ परि लिख्य च यो दद्यात्सौवर्णकरि संयुतं ॥ कार्तिकं चापौंडरी कस्य यज्ञस्य फलभाग भवेत् ॥ य
त्तदीशानकल्पस्य वृत्तांतमधिकल्प्य च ॥ वसिष्ठाया प्रोक्तमात्रेयं च प्रवक्षते ॥ लेखयित्वा च यो दद्याद्देमपत्रस
संयुतं ॥ मार्गशीर्षविधानेन लिख्ये न्वान्वितं तथा ॥ एतत्पठना साहस्रं सर्वकृतुफलप्रदं ॥ यत्राधिकृत्य माहात्म्य
मादित्यस्य चतुर्भुवः ॥ अघोरकल्पवृत्तांतप्रसंगेन जगत्सतिः ॥ मनवे कथयामास भूतग्रामस्य लक्षणं ॥ वंदुर्दशस
हस्राणि तथा पंचशतानि च ॥ भविष्यच्चरितप्रायं भविष्यत्तदिहोच्यते ॥ तसौषेमासियो दद्यात्सौवर्णमास्यं वि
वक्षणः ॥ सुडकुंभसमायुक्तं अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ रथंतरस्य कल्पस्य वृत्तांतमधिकृत्य च ॥ सर्वाणि

३७

३७

राम

(8A)

विना रदा हाह कृष्णमाहात्म्यसंफले यत्र ब्रह्मवराहस्यवरितं वर्णयते मुहुः ॥ तदष्टादशसाहस्रं ब्रह्मैवैवर्तमुच्यते ॥
पुण्यं ब्रह्मैवैवर्तयोदद्यान्माघमासि ॥ पूर्णमास्यां स भवने ब्रह्म लोके महीयते ॥ यत्राग्निर्लिङ्गपुराणसंज्ञाह महेश्वरः ॥
धर्मार्थकाममोक्षार्थमाग्नेयमधिकृत्य ॥ कल्पेताङ्गि गमिस्तन्पुराणं ब्रह्मणा स्वयं ॥ तदेकादशसाहस्रं फाल्गुन्यायः प्रयच्छति ॥
तिलधेनुसमायुक्तं सयाति शिवसाम्यतां ॥ माहावराहस्यपुनर्माहात्म्यमधिकृत्य ॥ विष्णुना जिहितं क्षोण्ये तद्द्वाराहमिहोच्यते ॥
मानवस्य तस्येन कल्पस्य मुनिसत्तमाः ॥ वतुर्विश्रासहस्राणि तस्य पुराणमिहोच्यते ॥ कं वने गरुडे कृत्वा तिलधेनुसमायुक्तं ॥
पूर्णमास्यां यो दत्ता ब्राह्मणाय कुट्टे विने ॥ वराहस्य प्रसादेन पदमाप्नोति वैश्रवं ॥ यत्र माहेश्वरान्धर्मान्धिकृत्य षण्मुखः ॥ कल्पे तस्य रुषे च ते वरिते रूपं चिह्नितं ॥
स्कांदं नाम पुराणं विना मेकाशीति निगद्यते ॥ सहस्राणि शतं वैकमिति मर्त्येषु पठ्यते ॥ परि लिख्य यो दद्याद्दे मशूलसमन्वितं ॥
त्रो वं पदमाप्नोति मकरा पगमे रवेः ॥ त्रिविक्रमस्य माहात्म्यमधिकृत्य षण्मुखः ॥ त्रिवर्गभाभि

विधिं

(9)

सप्तदशसहस्राणां लक्ष्मीकल्पानुषंगिकं ॥ यो दद्यात्तन्महेमकर्मसमन्वितं ॥ गोसहस्रप्रदानस्य सफलं ॥

धनेत्रवामनपरिकीर्त्यते ॥ पुराणं दशसाहसं कर्म तुल्यां वगत्र शिवं ॥ यः शरद्विषुवे दद्याद्देह्यं वा ससोपदं ॥ यत्र धर्मार्थकामानां मोक्षस्वरसातले ॥ माहात्म्यं कथयामास कर्मरूपी जनार्दनः ॥ इंदुं कर्मत्रसंगेन ऋषीणां त्रैकसन्निधौ ॥ सप्तदशसहस्राणां लक्ष्मीकल्पानुषंगिकं ॥ यो दद्यात्तन्महेमकर्मसमन्वितं ॥ गोसहस्रप्रदानस्य सफलं प्राप्नुयान्मरुतः ॥ श्रुतीनां यत्र कल्पादौ प्रवृत्त्यर्थं जनार्दनः ॥ मत्स्यरूपी च मनवे नरसिंहो पवर्णनं ॥ अधिकं स्यान्नवीक्ष्य कल्पवृत्तं मुनिव्रताः ॥ तन्मात्म्यमिति जानीध्वं स हि त्रापि चतुर्दश ॥ विषुवे हेममत्स्येन धेन्वा वैवसमन्वितं ॥ ब्रह्मा ब्रह्मांडमाहात्म्यमधिकं स्यान्नवीक्षुनः ॥ तत्र ब्रह्मांडं हि त्राताधिकं ॥ भविष्याणां च कल्पानां श्रूयते यत्र विस्तरः ॥ तद्ब्रह्मांडपुराणं तु ब्रह्मणा समुदाहृतं ॥ यो दद्यात्तन्महेमकर्मसमन्वितं ॥ राजसूयसहस्रस्य फलमाप्नोति मानवः ॥ हेमधेन्वा कर्तंतत्र ब्रह्मलोकफलप्रदं ॥ ॥ सौरपुराणे ॥ ॥ तदेव पुराणमधिकं साह ॥ इयं पुण्यतमा स्वातासंहिता पापनाशिना ॥ वैवेक्यता च मनवे कथितारविणा पुरा ॥ दानमस्य पुरा

हसति ॥ इति मत्स्यपुराणे ॥ सिद्धिर्भवेत्तदा ॥ १०० ॥

सौरपुराणे ॥ ॥ तदेव पुराणमधिकं साह ॥ इयं पुण्यतमा स्वातासंहिता पापनाशिना ॥ वैवेक्यता च मनवे कथितारविणा पुरा ॥ दानमस्य पुरा

३८

३८

राम

(9A)

नि१

नस्तदा नानामुत्तमं द्विजाः ॥ सर्वेषां फलमाप्नोति वतुर्दश्यां न संशयः ॥ अन्यान्यमपुराणैः सहिरण्यानि पर्वणि ॥
लिखित्वाथः प्रयच्छेत्तु सविद्यापारगो भवेत् ॥ शिवधर्माणि शास्त्राण्यः प्रयच्छति पुण्यधीः ॥ सो नंत फलमाप्नोति शि
वधर्मप्रज्ञो सनात् ॥ ॥ ब्रह्मपुराणे ॥ ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां सारं भारतमुच्यते ॥ तदेककेश्यप्रदानेन वेदशास्त्र
प्रदो भवेत् ॥ रामायणं लिखित्वा तु स सुवर्णं प्रयच्छति ॥ तस्य प्रसन्ना भवति भूकस्यापि सरस्वती ॥ ॥ वक्रिपुराणे ॥
पुराणं भारतं वापि रामायणमथापि वा ॥ देवाय फलमाप्नोति न तत्सर्वेर्महामुखैः ॥ ॥ कूर्मपुराणे ॥ ॥ तदेव
पुराणमधिकृत्याह ॥ ब्राह्मिणोराणिकी वैश्याणां हितापायनाशिनी ॥ लिखित्वेमांश्च यो दद्याद्देवैः तारवेमासि
सुव्रत ॥ विप्राय वेदविदुषे तस्य पुण्यं निबोधत ॥ सर्वेषां विनिर्मुक्तः सर्वैश्चर्यसमन्वितः ॥ भुक्त्वा तु विपुलात्
भोगान् विद्यावान् धनवान् भवेत् ॥ इति पुराणदानविधिः ॥ एवं पुराणसंख्याऽभिहितस्तस्यै हिताय ॥ पु
राणसंख्यासंभूतिमस्य वाच्यप्रयोजने ॥ दानं दानस्य माहात्म्यं पाठादेश्च निबोधत ॥ ब्राह्मं दशसहस्राणि

(10)

न आ३

इ५

३९

पाश्र्चपंचो न षष्ठिः ॥ श्रावैश्च वं त्रयोविंशत्तुर्विंशतिरो वकं ॥ दशाष्टौ श्राभा गवतं तारदं पंच विंशतिः ॥ मार्कंडे नव
वाङ्मुदश पंचवतुः शतं ॥ चतुर्दश भविष्यं स्वान्तथा पंचव्राता निव ॥ दशाष्टौ ब्रह्मवैवर्ते लिंगमेकादशो वतु ॥ च
तुर्विंशति वाराहमेकाशतिसहस्रकं ॥ स्कंदं दशार्ते वैकं नाम संदशकीर्तितं ॥ कौर्मसप्तदशारव्यातं मात्स्यं न
नुवतुर्दशं ॥ एकोनविंशत्सौपर्णं ब्रह्मांडं द्वादशो वतु ॥ एवं पुराणसंदोहश्चतुर्लक्ष उदाहृतः ॥ तत्रार्द्धदशसहस्रं
श्रीभागवतमिष्यतेति ॥ तथैव स संख्यपुराणान्यनिहितानिदिन करोद्योते ॥ तदेवं सर्वत्रानिहितायां पुराण
संख्यायां पाश्र्चपंचपंचाशत्सहस्रमेवा निहितं नाधिकं ॥ सकल महापुराणसंदोहश्चतुर्लक्षः ॥ एवं सति ए
कसप्ततिसहस्रानरशा तसहस्रसंख्यं पाश्र्चपुराणानि क्विदुपलभ्येतर्हितकल्पितमेव स्यात् ॥ कल्पितस्य
प्रामाण्यमप्रामाण्यं वेति विदां कुर्वतु विद्वांसः ॥ तस्मात्कृत्रिममेतन्नैषां वैश्वधर्मत्वे प्रमाणमिति ॥ तस्मादेते न क्षत्रि
यविद्जातीयाः नापिशूद्रजातीयाः ॥ एतेषां प्रसिद्धदालभ्य गोत्रत्वात् ॥ ननु कापि गोत्रप्रवरग्रंथेषु प्रवरमंजरीदिषु

३९

म३

राम

(10A)

दाल्भ्यगोत्रानाम्नात्कथंमेतेदाल्भ्यगोत्रा इति चेन्न । गुहस्योत्तरदेशे तु अस्ति दाल्भ्यपुरं महत् ॥ तत्रावसद्दाल्भ्यमुनि
 मुदाशिष्यगणे चैतः ॥ तत्रावसन्महाप्राज्ञानानालिपिविशारदाः ॥ परक्षेत्रोद्भवश्चेवद्विजम्बुशृषणेरताः ॥ मिथो विवा
 हकर्त्तारो दाल्भ्या दाल्भ्यप्रभावतः ॥ संस्कारान्पंचवर्तिशूद्रेभ्योपिविगर्हिताः इति सत्यादिखंडोक्तदाल्भ्यसंबंधे
 नतेषां तद्गोत्रते बाधकाभावात् ॥ सूत्रवत्त्वात् ॥ शूद्रा हि न दाल्भ्यगोत्राः अपितु सर्वे कश्यपगोत्राः ॥ शूद्राणां का
 श्यपगोत्रमिति हेमाद्रिधृतव्याघ्रपादवचनात् ॥ अगोत्रप्रवरकावा ॥ गोत्रप्रवरसंबंधो नास्ति तेषां कथं वन ॥ उप
 देशान्तिदेशाभ्यां शूद्रावर्णास्तु ते स्मृता इति स्मृति कोषे दीवचनात् ॥ उपदेशेन भृगूणां पंचप्रवराः ॥ भार्गव्यावना
 प्रवातोर्वजामदस्येसाद्यपदेशेन विप्राणां गोत्रप्रवरसंबंधः ॥ तथा च महानिबंधकारोक्तगोत्रप्रवरलक्षणमशूरे ।
 जमदग्निर्भरद्वाजो विश्वामित्रोऽग्निगोत्रमः ॥ वसिष्ठः कश्यपागक्षामुनयोगोत्रकारिणः ॥ एतेषां यात्यपत्यानितानि
 गोत्राणि मन्वत इति ॥ अपत्यानीति न साक्षात्तिलुपुत्रपौत्रादिपरंपरया ॥ तथा बोधायनोप्याह ॥ एतेषामगस्मात्
 मानां यदपत्यं तद्गोत्रमिहावक्षत इति ॥ एवमुच्यमाने ऋग्वेदीनां गोत्रं न स्यात् ॥ तत्र केचिदिष्टापसापरिहरं

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com